

104459 N
104460 N

Národní památkový ústav
ústřední pracoviště
Valdštejnské nám. 3/162, Praha 1

Došlo

- 5 -09- 2011

Čj.

6717

OEVR

MKCRX0032XWA

Ministerstvo kultury České republiky

Maltézské náměstí 1

118 01 Praha 1 – Malá Strana

telefon: 257 085 111
fax: 257 329 537
e-mail: posta@mkcr.cz

Obec Tetín, Na Knížecí 2, 266 01 Beroun 1

Jan Kratochvíl, Koda 4, 266 01 Beroun 1

PhDr. PaDr. Stanislava Vašková, Školní 190, 252 43 Průhonice

JUDr. Jan Mareš, Srbsko 113, 267 18 Srbsko

Váš dopis značky

Naše značka

sp.zn. MK-S 7812/2011 OPP

Vyřizuje/linka

Mgr. Petra Mašitová, Ph.D./429

V Praze dne

28. 07. 2011

Věc: Soubor věcí bývalého vodního mlýna č.p. 4, na st. parc. č. 80, na p. parc. č. 1435, 1485 a 1441/1, k.ú. Tetín u Berouna, obec Tetín, část obce Koda, okres Beroun, Středočeský kraj – rozhodnutí o prohlášení věci za kulturní památku

V příloze Vám zasíláme rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 39207/2011 OPP ve výše uvedené věci.

Mgr. Petra Ulbrichová

vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Příloha:

1x rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 39207/2011 OPP ze dne 28. 07. 2011

Stejnopis obdrží:

- ✓ 1. Národní památkový ústav, ústřední pracoviště;
2. Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště středních Čech v Praze;
3. Krajský úřad Středočeského kraje, odbor kultury a památkové péče;
4. Městský úřad Beroun, odbor územního plánování a regionálního rozvoje;
5. Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun;
6. vlastní.

Ministerstvo kultury
odbor památkové péče
Maltézské náměstí 1
118 01 Praha 1 - Malá Strana
IČO: 00023671 ①

Ministerstvo kultury České republiky

Maltézské náměstí 1

118 01 Praha 1 – Malá Strana

telefon: 257 085 111
fax: 257 329 537
e-mail: posta@mkcr.cz

Rozhodnutí nabylo právní moci: 30.8.2011

za správnost: [signature]

V Praze dne 28. 07. 2011
Č. j.: MK 39207/2011 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní památkové péče rozhodlo ve věci prohlášení souboru věcí bývalého vodního mlýna č.p. 4, na st. parc. č. 80, na p. parc. č. 1435, 1485 a 1441/1, k.ú. Tetín u Berouna, obec Tetín, část obce Koda, okres Beroun, Středočeský kraj, za kulturní památku.

Ministerstvo kultury v tomto řízení, jehož účastníci podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, jsou vlastníci věci Obec Tetín, se sídlem Na Knížecí 2, 266 01 Beroun 1; pan Jan Kratochvíl, narozen dne 11. 04. 1964, pobytem Koda 4, 266 01 Beroun 1; paní PhDr. PaedDr. Stanislava Vašková, narozena dne 10. 08. 1951, pobytem Školní 190, 252 43 Průhonice a pan JUDr. Jan Mareš, narozen dne 14. 04. 1952, pobytem Srbsko 113, 287 18 Srbsko, podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, **prohlašuje** soubor věcí bývalého vodního mlýna č.p. 4, na st. parc. č. 80, na p. parc. č. 1435, 1485 a 1441/1, k.ú. Tetín u Berouna, obec Tetín, část obce Koda, okres Beroun, Středočeský kraj, za kulturní památku. Soubor zahrnuje: 1) bývalý vodní mlýn č.p. 4, včetně technologického vybavení (mlýnskou hranici; dvě jednoduchá mlecí složení; dvě železí; mlecí kameny v dřevěném lubu; dřevěné násypné koše; kovovou transmissi s dřevěnou řemenicí; francouzský mletý kámen; mlýnek na čištění obilí a vzdušný dřevěný ventilátor), na st. parc. č. 80; 2) mlýnskou vodní nádrž, na p. parc. č. 1435 a 3) kapličku, na p. parc. č. 1485 a 1441/1.

Odůvodnění:

Charakteristika, popis:

Areál vodního mlýna č.p. 4 se nachází v SZ části samoty Koda v rozsáhlé stejnojmenné přírodní rezervaci. Sestává z budovy mlýna, mlýnské nádrže a kapličky v těsné blízkosti pramene Koda – jednoho z vývěrů podzemních vod vápencového jeskynního systému Českého krasu. Budova bývalého vodního mlýna je situována v dominantní poloze strmého svahu Kodské rokle. Stavba byla založena přímo na temeni kaskády sladkovodních

vápenců, což je vápencový útvar, který se v geologické minulosti vytvořil postupným usazováním vápence přímo pod vývěrem vody z podzemního jeskynního systému. Pro pohon dvou (a později jednoho) mlýnských kol byla voda vytékající z podzemí soustředěna v malé vodní nádrži založené v terénu nad budovou mlýna. Voda z nádrže byla vedena do mlýnského náhonu umístěného původně více vpravo než je současné vyústění rybníčku a pak dále na mlýnská kola. Jižním směrem od objektu mlýna a vodní nádrže se nachází kaplička, která byla vystavěna přímo nad samotným pramenem Koda.

1) bývalý vodní mlýn č.p. 4: jedná se o zděný, omítaný, přízemní objekt o půdorysu písmene „L“. Mlýn sestává z obdélného, přízemního, hlavního křídla, ke kterému přiléhá monumentální hmota kratšího, bočního křídla obsahujícího z velké části třípodlažní mlýnici. Mlýnice je částečně zapuštěná do strmého svahu a proto je jižní část mlýna přízemní, západní část průčelí již jednopodlažní a severní průčelí orientované do Kodske rokle je třípodlažní. Boční křídlo s mlýnicí stojí na zčásti obezděné terase. Paralelně s východní stěnou mlýna, vně stavby, je v pěnovicích vytesán mohutný dvoustupňový zářez, ve kterém byla šikmo nad sebou umístěna dvě vodní kola. Půdorys stavby není typický, neboť mlýn evidentně prošel několika stavebními etapami. Jádru dispozice je situované v levé části hlavního křídla mlýna a je uspořádáno jako trojdílný dvoutrakt. Zprava k tomuto jádru přiléhá čtvercový prostor přístupný samostatným vchodem z jihu. Mlýnice není kompaktní součástí trojdílného půdorysu. Je přisazena jako kratší boční křídlo, které částečně prorůstá do půdorysu hlavního křídla.

Přízemí: v levé části celkové dispozice je základní trojdílný dvoutrakt, který je přístupný vchodem z jižní strany. Po levé straně této vstupní předsíně je vchod do bývalé černé kuchyně, kde je nad částí půdorysu parabolicky vzedmutá valená klenba. Dymník (před 1850) je umístěn v dělicí stěně krytý dřevěnými dvířky a dochovala se předpecní jáma k obsluze topeniště zapuštěného pod úrovní podlahy. V protější stěně se nachází obdélná nika, krytá dřevěnými dvířky s větracími otvory, což někdy bývá adaptace někdejšího nástěnného krbu (tzv. krbeček). Po levé straně bývalé černé kuchyně je vstup do malé rohové místnosti – přední „světnice“ s dřevěnou podlahou a plochým stropem. Jižní stěna a východní stěna má po jedné okenní ose. V této místnosti se nacházela pec u dělicí stěny společné s černou kuchyní. Na severní stranu bývalé černé kuchyně vedou dřevěné dvoukřídlé dveře do druhé světnice, která zabírá téměř celý zadní trakt. Vchod do místnosti je situován v pravém rohu, po jeho levé straně jsou umístěna kamna, jejichž vývod je spojen s dymníkovým komínem v dělicí stěně. Zastropení je ploché a podlahy dřevěné. Východní stěna je o jedné okenní ose, severní stěna s dvěma okenními osami, obdélná okna se šesti okenními tabulkami jsou dvojí, otvírají se dovnitř.

1. podzemní podlaží (-1,82 m): z obdélné předsíně vede sestup kamennými schody z červeného vápence o šesti stupních do prvního podzemního podlaží mlýnice. Zde se nachází pouze rovná podlaha a jednalo se tedy pravděpodobně pouze o prostor manipulační, částečně i skladovací. Tato rozsáhlá místnost se stropem s viditelnými trámy je nečleněná a pokrývá celé 1. podzemní patro mlýnice (ve svahu jde o pohledově druhé nadzemní podlaží). Podlahu tvoří dřevěný záklop spodního podlaží. Severní stěna o dvou okenních osách, jednoduchá obdélná okna se šesti okenními tabulkami se otvírají se dovnitř.

2. podzemní podlaží (-4,16 m) – horní podlaha mlýnice: z tohoto podlaží se plnily násypné koše mlecích složení. Na horní podlahu se vstupuje po dřevěném schodišti. Tato podlaha spočívá na masivní mlýnské hranici a strop je tvořen dřevěnou trámovou stolicí, další prostory jsou klenuté segmentovými valenými klenbami poměrně stlačeného profilu (3. třetina 19. století a mladší) byly patrně užívané jako chlévy. V západní stěně jsou viditelné vynášecí pasy a zazděné otvory po hřídelích vodních kol. Zároveň je zde zřetelná spára ve zdivu, která odděluje nejstarší kamenné zdivo od mladšího cihelného. Tato spára dokládá dvě

stavební fáze vývoje objektu. Přičemž starší kamenné zdivo je součástí obvodového pláště původního uvažovaného stavení, ve kterém byla založena černá kuchyně. V jižní stěně mlýnice jsou do vápencového masivu vysekány dva sklepy. V lichoběžníkovém prostoru vysekaném v terénu byl pravděpodobně chlév pro prasata, zde je jedna část pěnovecového masivu podepřena profilovaným sloupkem. Část půdorysu prostorově zasahuje do úrovně I. NP.

3. podzemní podlaží (-6,50 m) – dolní podlaha mlýnice: na dolní podlahu se vstupuje otvorem zhruba ve střední části honí podlahy po dřevěném schodišti uchyceném v první úrovni podlahy, která leží na mlýnské hranici. V její spodní části - podkolí bylo uloženo palečnicové kolo. Masivní, dřevěná mlýnská hranice s ozdobně profilovanými čelními sloupy je datovaná rokem 1805 v kartuši na prvním sloupu zprava. Hranice byla druhotně použita, nebyla stavěna pro tento prostor. Podlaha je fošnová, strop trámový s jednoduchým záklopem – fošny/prkna na sraz. Na východní straně výstup do prostoru bývalé lednice, kde byla instalovaná dvě vodní kola. V severovýchodním rohu je otvor v podlaze, kterým se sestupuje do nejspodnějšího prostoru.

4. podzemní podlaží (-7,20 m -16,0 m): poslední podzemní podlaží přístupné pouze shora. Celá prostora je z většiny pod okolním terénem (úr.-9,00). Jde o prostor, který je uměle vysekaný ve vápencovém masivu, jehož jedna stěna má šikmý sklon a spadá na dno, kde je otvor do prostoru bývalé lednice. Prostor je bez upravené podlahy, jeho strop tvoří fošnový záklop na dřevěné trámové stolici.

0. Půda a krov: konstrukce krovu je novodobá (dle sdělení jednoho z majitelů byla opravena ve 2. polovině 20. století), tvoří ji dva na sebe přibližně kolmé hřebeny. Západní vyšší část - krov tvoří klasická vaznicová soustava se střední vaznicí, ale bez vaznice vrcholové se dvěma plnými vazbami o rozdílných výškách hlavních vazných trámů. Východní nižší křídlo krovu je vytvořeno hambalkovou soustavou. V západním křídle se nad dymníkovou kuchyní nachází mohutný, zděný komín se skarpovitou přízdívkou ve spodní části.

Technologické vybavení: mlýnská hranice s vročením 1805, dvě mlecí části obyčejných složení včetně lubů a násypných košů, dále dvě železí – svislá hřídel nesoucí běhoun, v jednom případě s kovovou trojitou vačkou a litinovým pastorkem nad ní a ve druhém s kladnicí, mlecí kameny v dřevěném lubu, dřevěné násypné koše, včetně kovového lehčení tovární výroby, subtilní kovová transmise s dřevěnou řemenicí, francouzský mlecí kámen zazděný ve stěně, další vysloužilé mlecí kameny, některé zazděné v podlaze či stěně mlýnice, jiné ve svahu zahrady, mlýnek na čištění obilí a brus. Dále se zachoval dřevěný ventilátor. Může se jednat buď o ventilátor k tzv. taráru anebo jde o ventilátor k jahelce. Nelze vyloučit ani to, že ventilátor spolu s transmisí s dřevěnou řemenicí dokládají možnou existenci polouměleckého složení.

2) mlýnská nádrž: vodní nádrž, situovaná severně nad budovou mlýna, je poměrně malé velikosti. Hráz je vytvořena z mohutných kamenných kvádrů. V pravé části hráze se nacházejí zbytky otvoru k původnímu mlýnskému náhonu a staré, již nefunkční železné stavidlo. Mlýnský náhon je zasypán. Rybníček má zleva vybudovanou novou betonovou výpusť. Na hrázi rybníka se nachází vzrostlá lípa poměrně značného stáří.

3) kaple: jednoduchá sakrální stavba drobného měřítka je zděná, omítaná, stojící na obdélném půdorysu a je kryta sedlovou střechou. Severní stěna se otevírá obdélným vchodem k prameni, částečně zapuštěným pod úroveň okolního terénu, přístupným několika kamennými schody. Vchod je umístěn na osu průčelí, zaklenut segmentovým obloukem, opatřen dvoukřídlými laťkovými vrátky. Hladká fasáda je členěna jen korunovou římsou a je ukončena štítovým nástavcem trojúhelníkového tvaru ozdobeným historizujícím

obloučkovým vlysem. Ve štítu se v ose nad vstupem nachází malá nika zaklenutá segmentovým obloukem uzavřená oknem v dřevěném rámu. Štít je vyvrcholen drobným kovovým křížkem s rozšířeným ukončením ramen, v křížení je pouze busta Kristovy hlavy.

Nejstaršími písemnými zmínkami o mlýnu v Kodě jsou zápisy gruntovních knih panství Karlštejn. V prvním zápise je zmíněno, že Tomáš Vavrovic postavil mlýn v Kodě za purkrabství Viléma Slavaty z Chlumce (1604-1611). První mlýn v prostoru tohoto mlýniště byl postaven někdy před rokem 1611. Avšak v lokalitě jsou od roku 1718 doloženy mlýny dva – čp. 4 a čp. 5. Mlýn čp. 5 je zaniklý. Bylo třeba určit, ke kterému z mlýnů se vztahuje první zápis v gruntovní knize velkostatku Karlštejn. Z celkového historického a stavebně – technického rozboru bylo doloženo, že současný objekt č.p. 4 je přinejmenším přímým technologickým pokračováním mlýna postaveného na počátku 17. století. Mlýn samotný prošel složitým stavebním a technologickým vývojem, dochoval se v současné klasicistní podobě a technologie, která podle zachovaných mlecích složení, patří do poslední čtvrtiny 19. století. Zároveň je pozoruhodné, že se dochoval malý model mlýna v Kodě, který byl zhotoven pro Národopisnou výstavu československou v Praze v roce 1895. Model ze sbírek Národního technického muzea v Praze je v současné době uložen na zámku v Kačíně. Kaple pochází pravděpodobně z 2. poloviny či konce 19. století.

Prameny a literatura:

- Gruntovní kniha 1608-1646, velkostatek Karlštejn, inv. č. 253, uloženo v SOA Praha, s. 387;
Gruntovní kniha 1647-1673, velkostatek Karlštejn, inv. č. 254, uloženo v SOA Praha, s. 290-297;
Gruntovní kniha 1674-1715, velkostatek Karlštejn, inv. č. 255, uloženo v SOA Praha, s. 350-355;
Registrace gruntovní 1674-1831, Tetín a Koda, velkostatek Karlštejn, inv. č. 1443, sign. B 144;
Soupis obyvatel Tetína 1715-1784, inv. č. 235, uloženo v SOA Praha;
Burdová Pavla a kol.: Tereziánský katastr český, svazek 3, Dominikál, Archivní správa ministerstva vnitra ČSR, Praha, 1970, str. 42-43;
Hradecký Emil: Berní rula - svazek 26, kraj Podbrdský, Státní pedagogické nakladatelství, Praha, 1952;
Jůna Jindřich a Redakční kruh učitelstva: Monografie Hořovicka a Berounska, díl I., nákladem vlastním, Praha, 1928, str. 60;
Jůna Jindřich a Redakční kruh učitelstva: Monografie Hořovicka a Berounska, díl VI., nákladem vlastním, Praha, 1931, obr. 212 - mlýn v Kodě, str. 445;
Katka Josef (red): Hlavní průvodce a katalog výstavy Národopisná výstava československá v Praze: 1895, Výkonný výbor, Praha, 1895, str. 64-66;
Klusáček Karel a kol.: Národopisná výstava československá v Praze 1895, Vydal výkonný výbor národopisné výstavy československé a Národopisná společnost československá, Tiskem a nákladem J. Otty v Praze (1895);
Pelikán Josef: Účty hradu Karlštejna z let 1423-1434, Státní historický ústav v Praze, Praha 1948, str. 120-121;
Profous Antonín: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny díl II., CH-L, Česká akademie věd a umění v Praze, 1949, str. 274;
Sommer Johann Gottfried: Böhmen. Berauner Kreiss, Verlag der Buchhanblung von Friedrich Chrlich, 1849 str. 26;
Schaller Jaroslaus: Topographie des Königreichss Böhmen, Achter theil. Berauner Kresiss. Prag und Wien, 1788, str. 36.

Podnět na prohlášení souboru věcí za kulturní památku, zaslal Ministerstvu kultury Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště středních Čech v Praze, s následujícím odůvodněním: „*Areál mlýna č.p. 4 vykazuje zcela jedinečnou kombinaci stavebně-technických, historických a přírodovědných kvalit ... Mlýn nestojí u povrchového toku, jak je obvyklé, ale využíval zdroj podzemní vody z jeskynního systému Českého krasu k pohonu dvou mlýnských kol na vrchní vodu umístěných v sérii nad sebou. Využití podzemní vody u mlýna je velmi neobvyklé. Výhodou v případě mlýna na Kodě byla naprostá absence povodňových událostí a možnost vytvoření zásoby vody v rybníčku i v suchých obdobích, protože pramen vyvěrá stále. Pramen navíc nezamrzá, tedy provoz mlýna mohl být celoroční. Konstrukce mlýna v Kodě vychází z využití výškového rozdílu mezi tělesem pěnoveců ve velmi strmém terénu a dna rokle. Kola měla zhruba průměr 7 metrů, ale vzhledem k omezené zásobě vody byla velmi úzká. Tato mimořádná konstrukce mlýna byla důvodem vyhotovení modelu mlýna, který byl vystaven na Národopisné výstavě československé v Praze v roce 1895. Hodnotu památky zvyšuje i jádro stavby s dispozicí trojdílného dvoutraktu s černou kuchyní s dochovaným topeništěm a dymníkem i existence uměle vytesaných rozsáhlých podzemních prostor ... Mlýn č.p. 4 je přímým technologickým pokračováním mlýna postaveného před rokem 1611 mlynářem Tomášem Vavrovicem, k jehož stavbě dal souhlas purkrabího hradu a panství Karlštejnského, Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka, úředník, který jednal přímo jménem krále. Druhý mladší mlýn č.p. 5 postavený na krasovém vývěru Koda (existence dvou mlýnů v dané lokalitě doložena od roku 1718) zanikl požárem v 80. letech 20. století ... Mlýn je zabudován do kaskády sladkovodních vápenců - pěnoveců 80 metrů široké a téměř 10 metrů mocné, která se vytvořila během holocénu usazováním z vývěru podzemních vod z krasového jeskynního systému. Kaskáda pěnoveců pod Kodskou vyvěračkou je druhým největším tělesem (po Svatém Janu pod Skalou) tohoto typu v Českém krasu ... Stavebně a technologicky výjimečná stavba mlýna č.p. 4 je mimořádně citlivě včleněná do náročného terénu Kodské rokle v národní přírodní rezervaci Koda. Jde o doklad dokonalého využití z mlynářského hlediska velice slabého, navíc podzemního vodního toku, a to v lokalitě se zvláštním hydrologickým režimem, kdy povrchová voda mizí v podzemním jeskynním systému a vápencová planina je bez zdroje vody. Mlýn, který je přirozeně spjat s mlýnskou nádrží a kapličkou vystavěnou přímo nad pramenem, představuje jeden z nejdůležitějších dokladů kulturní historie Českého krasu a právem zasluhuje památkovou ochranu.“*

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 20/1987 Sb.“), se k problematice prohlášení věci za kulturní památku dne 30. 10. 2008 pod značkou 120014/2007/KUSK vyjádřil odbor kultury a památkové péče Krajského úřadu Středočeského kraje, který doporučil prohlášení souboru věcí za kulturní památku, protože „*bývalý klasicistní vodní mlýn je zděnou budovou o půdorysu písmene L postavenou v prudkém svahu. Hlavní křídlo je přízemní a k němu přiléhající mlýnice je zapuštěna do svahu a je třípodlažní. V minulosti měl mlýn dvě mlýnská kola, později jedno. Hlavní křídlo je přístupné jižním průčelím a obsahuje podsíň, černou kuchyni a světnice. Mlýnice obsahuje skladovací patro a dvě patra mlýnice a podzemní podlaží, kde byla také lednice. Krov objektu je novodobý, kombinuje klasickou vaznicovou soustavu se střední vaznicí (západní vyšší křídlo) a soustavu hambalkovou (východní křídlo). V objektu se zachovalo technologické vybavení z poslední čtvrtiny 19. století. Malá mlýnská nádrž nad mlýnem má hráz tvořenou mohutnými kamennými kvádry a v její pravé části jsou zbytky propustě k dnes zasypanému náhonu a staré železné nefunkční stavidlo. Jednoduchá zděná kaple z poslední čtvrtiny 19. století s historizujícím obloučkovým vlysem je kryta sedlovou střechou, vchodem orientovaná k prameni, štít nad vstupem je vyvrcholen křížkem s hlavou Krista umístěnou v křížení jeho ramen. Objekt mlýna je staticky ohrožen sesedáním podloží. Mlýnská nádrž je ve stabilizovaném stavu a kaple, až na nevhodnou sříšešní krytinu,*

jev dobrém stavu. Objekt je velmi citlivě a přesto působivě umístěn do prudkého svahu Kodské rokle, má zachované historické technologické vybavení i mnoho dalších autentických stavebních a řemeslných prvků a velmi zajímavé je velice účelné využití slabého pramene. Další doplňující části areálu - kaplička a mlýnská nádrž jsou neodmyslitelnou součástí i dokladem staletého kulturního osídlení této samoty.“

Podle téhož ustanovení zákona č. 20/1987 Sb. se k problematice prohlášení souboru věcí za kulturní památku dne 15. 01. 2009 pod značkou 162/2009/ÚPRR vyjádřil odbor územního plánování a regionálního rozvoje Městského úřadu Beroun, který souhlasil s prohlášením souboru věcí za kulturní památku.

Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. byli o podání návrhu písemně vyrozuměni vlastníci věci navržené na prohlášení za kulturní památku a zároveň jim bylo v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo (dopisem ze dne 08. 06. 2011). Vlastník věci pan JUDr. Jan Mareš převzal dopis dne 13. 06. 2011, vlastníci věci paní PhDr. PaDr. Stanislava Vašková dopis převzala dne 16. 06. 2011 (dopisem ze dne 05. 02. 2009 souhlasila s prohlášením věci za kulturní památku), pan Jan Kratochvíl dopis nepřevzal (nastala fikce doručení) a vlastníci věci Obec Tetín dopis převzala dne 09. 06. 2011 (dopisem ze dne 10. 09. 2008 souhlasila s prohlášením věci za kulturní památku). Dne 15. 06. 2011 se dostavil zástupce účastníka řízení starosta Obce Tetín - pan Pavel Hejna a bylo mu umožněno ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k podkladům rozhodnutí i ke způsobu jejich zjištění, případně navrhnout jejich doplnění. Jmenovaný obdržel kopii návrhu na prohlášení souboru věcí za kulturní památku, zpracovaný NPÚ, ú.o.p. stř. Čech v Praze ze dne 13. 02. 2009 s č.j. NPÚ/321/1266/2009. Do spisu byla přidána fotodokumentace (rybník).

Na základě výše uvedených důkazů, které shodně doporučují prohlášení souboru věcí za kulturní památku, dospělo Ministerstvo kultury k tomuto závěru: V současné podobě klasicistní mlýn č.p. 4 v Tetíně-Kodě je pravděpodobně přímým nástupcem starší stavby z počátku 17. století. Jedná se o technicky zcela ojedinělé řešení, kdy mlýn využíval zdroj podzemní vody z jeskynního systému Českého krasu k pohonu dvou mlýnských kol na vrchní vodu. Objekt se dochoval ve své hmotě, exteriéru i interiéru, včetně původního technologického vybavení z 19. století. Integrální součástí nejbližšího okolí mlýna je mlýnská vodní nádrž a kaplička. Kaple je příkladem jednoduché sakrální stavby z konce 19. století umístěné v těsné blízkosti pramene Koda. Předmětný soubor věcí představuje významný a nezastupitelný doklad z historie mlynářství (ostatně model mlýna v Kodě byl vyhotoven již pro Národopisnou výstavu československou, která se uskutečnila v Praze v roce 1895).

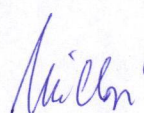
Ministerstvo kultury po předložení veškerých důkazů a fotodokumentace shledalo dostačující důvody k prohlášení věci za kulturní památku dle § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Nedílnou součástí tohoto rozhodnutí je kopie snímku katastrální mapy se zákresem umístění kulturní památky.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro

podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Petra Ulbrichová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Příloha č. 2: Soubor věcí bývalého vodního mlýna č.p. 4, na st. parc. č. 80, na p. parc. č. 1435, 1485 a 1441/1, k.ú. Tetín u Berouna, obec Tetín, část obce Koda, okres Beroun, Středočeský kraj, fotodokumentace věcí obr. č. 1-12; nedílná součást tohoto rozhodnutí

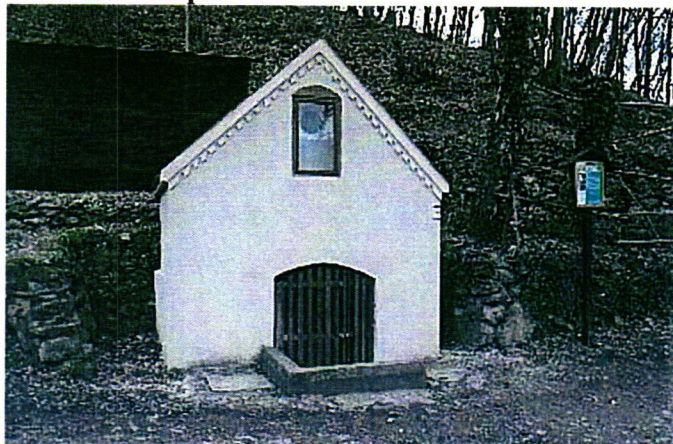
Obr. č. 1 - mlýn

Obr.č. 2 - rybník

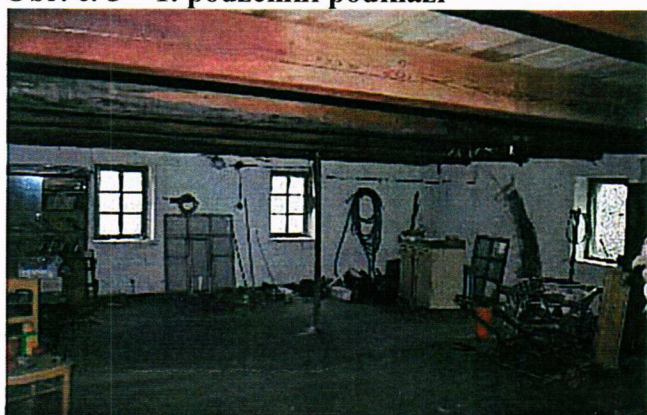
Obr. č. 3 - kaple

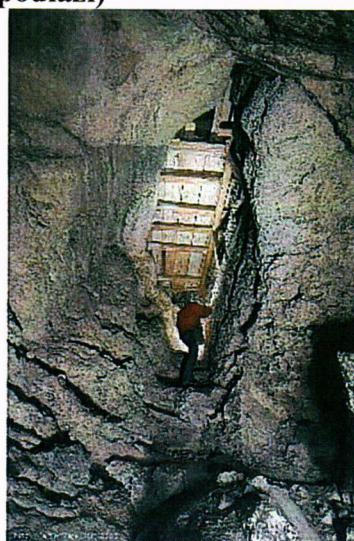
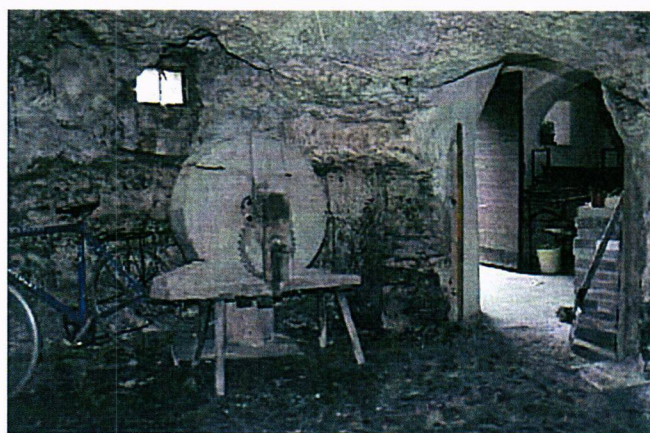
Obr. č. 4 – přízemí

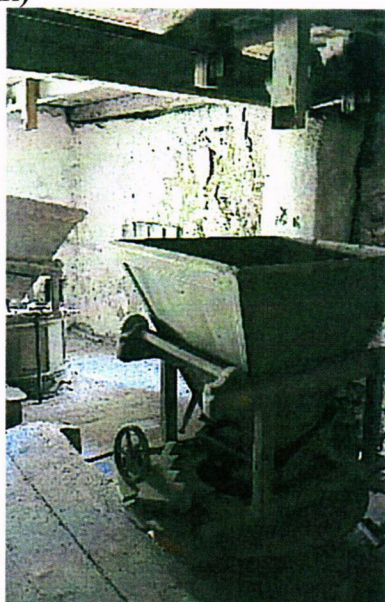
Obr. č. 5 – 1. podzemní podklaží

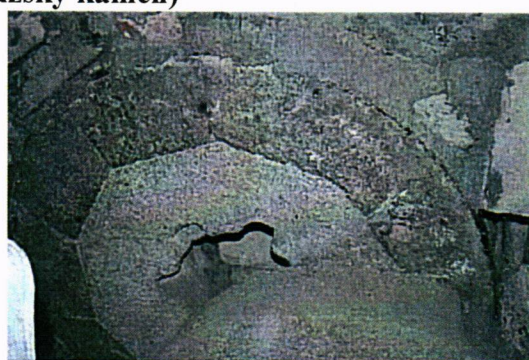
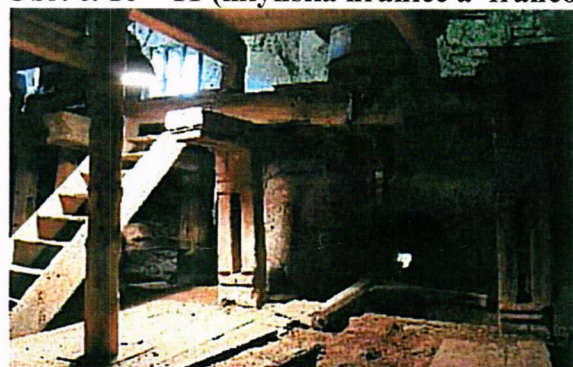
Obr. č. 6 – 7 (2. podzemní podlaží a 4. podzemní podlaží)

Obr. č. 8 – 9 (železí a mlecí složení)

Obr. č. 10 – 11 (mlýnská hranice a francouzský kámen)

Obr. č. 12 – mlýnek na čištění obilí

